

EDITURA PARALELA 45

Editura PARALELA 45
Educațional

Acest auxiliar este aprobat pentru utilizarea în unitățile de învățământ preuniversitar prin OMEN nr. 3530/04.04.2018.

Lucrarea este realizată în conformitate cu Programa școlară pentru disciplina **Limba și literatura română** pentru clasa a V-a, aprobată prin OMEN nr. 3393/28.02.2017.

Redactare: Mihaela Pogonici

Layout: Maria Ștefan

DTP: Gabriela Chircea

Design copertă: Irina Bogdan

Ilustrații: dreamstime.com

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CÎRSTEA, MIHAELA DANIELA

@vacantadevara.eu : **Scrisorile verii : caiet de antrenament pentru limba și literatura română : clasa a V-a** / Mihaela Daniela Cîrstea, Laura Raluca Surugiu. - Ed. a 2-a. - Pitești : Paralela 45, 2019

ISBN 978-973-47-2974-6

I. Surugiu, Laura

811.135.1

821.135.1.09

COMENZI – CARTEA PRIN POȘTĂ

EDITURA PARALELA 45

Bulevardul Republicii, Nr. 148, Clădirea C1, etaj 4, Pitești,
jud. Argeș, cod 110177

Tel.: 0248 633 130; 0753 040 444; 0721 247 918

Tel./fax: 0248 214 533; 0248 631 439; 0248 631 492

E-mail: comenzi@edituraparelela45.ro

sau accesați www.edituraparelela45.ro

Tipar executat la **EVEREST**
: TIPOGRAFIA

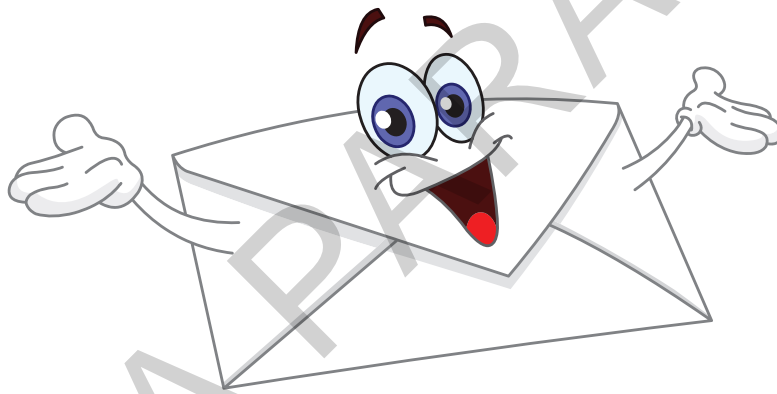
Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

Mihaela Daniela Cîrstea
Laura Raluca Surugiu

@vacantadevara.eu
scrisorile verii

**Caiet de antrenament
pentru limba și literatura română
Clasa a V-a**

Ediția a II-a

Editura Paralela 45

Scrisoarea II

Din care aflăm cum un băiețel năzdrăvan învață că o băltoacă nu este doar o băltoacă, ci înseamnă... hapciu!

către: mihaita@vacantadevara.eu

subiect: Hapciu

Salutare, Mihăiță,

În câteva zile ar trebui să plec spre tine. Părinții au rezervat deja biletele de avion. O să vedem Clujul, o să vizităm Grădina Botanică și o să ne plimbăm prin centrul orașului.

Despre altceva voiam să îți scriu însă. Am răcit foarte tare și de câteva zile stau în casă, singur-singurel. De fapt, mai vine bunica să mă îngrijească atunci când ai mei sunt plecați la serviciu. Să îți spun ce s-a întâmplat de fapt. Acum o săptămână a plouat torențial. O vreme de coșmar... După ce furtuna s-a oprit, am ieșit la joacă. Împreună cu prietenii mei din bloc am inventat șotronul cu băltoace, foarte amuzant. Săream din baltă în baltă. Când am ajuns acasă, eram ud flească. Urmarea: febră, medicamente, stat la pat. ☹

În timpul cât am rămas acasă, am căutat prin bibliotecă ceva de citit, ca să îmi alung plictiseala, și am dat peste o carte cu un titlu interesant: **Mama mamuților mahmuri**, de Mircea Sântimbreanu. Foarte interesantă, și-o recomand! Printre povestiri am găsit una care seamănă izbitor cu ce mi s-a întâmplat mie. Știi tu, tuse, băltoace, strănut... Ți-o trimit și ție să îmi spui părerea ta. Abia aștept să ne vedem. Nu-mi mai trebuie băltoace până atunci, dar aștept scrisoarea ta cu mult interes!

Pe curând,
Liviu

Era o dimineață mohorâtă, cu zloată, când băiatul din povestirea noastră porni după cumpărături, la piață. Era frig, pe stradă niciun copil și poate de aceea băiatul se opri în fața băltoacei din dreptul porțiței. Era un pui de băltoacă, rotundă și gălbuie, ușor vălurită de vânt, încât părea gata-gata să o ia din loc.

– Vrei să-mi ții de urât? Vino cu mine, îi spuse băiatul.

– Unde? întrebă băltoaca, oglindindu-i cu mirare chipul, căciulița cu ciucure și pantofii noi.

– La piață.

Băltoaca tresări de bucurie. O noapte întreagă zăcuse pe trotuar, dar nimeni nu-i vorbise. Dimpotrivă, o ocolise toată lumea. Câțiva o și ocărâseră: călcașeră în ea din nebăgare de seamă. Și iată că acum, în plină zi, se găsea cineva care nu numai că nu o ocăra, dar o și invita la plimbare.

– Vin cu plăcere, spuse băltoaca, dar nu pricep cum o să te însoțesc. Eu nu am picioare.

– Am eu, răspunse băiatul fără să stea pe gânduri. Te iau cu mine.

– Cum?

– Așa, zise băiețașul, intrând cu amândouă picioarele în băltoacă. Și acuma, hai! N-ai grijă, te aduc eu înapoi...

Porniră, și după câțiva pași băiețușul o întrebă privindu-și pantofii mustind de apă:

– Cum te simți la căldură?

– Grozav, răspunse clefăind băltoaca. Un singur lucru aș vrea: să mă vadă toate suratele mele cum mă plimb cu pantofii tăi cei noi.

– E simplu, spuse băiatul. Mai sunt câteva băltoace pe trotuar. Dacă vrei, le luăm și pe ele la plimbare. E destul loc în pantofi.

Așa și era. Pe trotuar, singuratic și zgribulite, se mai aflau câteva băltoace, iar în pantofii băiețușului se găsi fără greutate loc pentru toate.

– Faceți cunoștință, spunea el, muindu-și fără grabă pantofii în fiecare. Vedeți? Niciuna nu semănați între voi. Una îmi ajunge până la șiret, alta îmi trece de gleznă, altele sunt gata-gata să fugă spre rigolă...

– Spre rigolă? tresări puiul de băltoacă. Vreau să merg și eu acolo.

– Uite, zise băiatul intrând pe dată cu picioarele în șanțul de pe marginea trotuarului. E un râuleț turbure care fuge spre canal.

– Spre canal? Du-ne și acolo, se rugă băltoaca. Acolo ne jucăm noi de-a v-ați ascunselea...

În dimineața aceea băiatul plimbă băltoacele câteva ceasuri: în piață, de-a lungul rigolelor, se opri la fiecare gură de canal, unde bolboroseau speriate și abia spre prânz, târând picioarele, se întoarse spre casă.

– Acum rămânem aici, spuse el în fața porțiței. O să vă iau din nou la plimbare, mâine-dimineață.

Intrând în casă și în timp ce își dezbrăca paltonul zări o dâră murdară pe covor. Băiatul zâmbi înduioșat.

– Săracele, cât mă iubesc că le-am luat la plimbare! Nici nu le vine să se mai despartă de mine... Poftim, sunt în stare să mă urmeze și în pat, se gândi el văzând urma ciorapilor umezi pe parchet. Își aminti însă că iar o să se supere mama.

– O să vă iau din nou mâine, șopti el tainic. La revedere, pe mâine...

A doua zi, după o noapte de ploaie, băltoacele se înmulțiseră și toate îl așteptau nerăbdătoare pe băiat. Se făcuse aproape amiază când puiul de băltoacă din fața casei îl zări cu nasul lipit de geam. Era în pijama, cu un fular de gât și privea trist la copiii ce se plimbau pe stradă.

– Nu vii și tu? îl întrebă băltoaca. Ne-ai făgăduit...

– Hapciu! se auzi răspunsul.

– Nu ne duci și azi la plimbare? Te așteptăm...

– Hapciu! răspunse din nou băiatul, dar nu se clinti de la geam.

– Poate ne ia altcineva, vreun prieten de-al tău. Ce crezi?

– Hapciu!

– Ce-o fi însemnând și asta? se posomorî băltoaca. O să-l întreb când va ieși în stradă. Hm, auzi ce cuvânt: hapciu!

Scrisoarea II →

De atunci însă nicio băltoacă nu mai putu sta de vorbă cu băiețușul nostru. El știa prea bine ce înseamnă hapciu. Ar fi putut să le explice:

– Înseamnă febră, aspirină, injecții... Ehei, lucruri complicate, ce știți voi, băltoacele. Voi nici nu știți măcar ce însemnează...

– Hapciu! Hapciu! Hapciu!!!

(MIRCEA SÂNTIMBREANU, *Băltoacele sau ce înseamnă hapciu*)

către: liviu@vacantadevara.eu
subiect: Hapciu

Dragă Liviu,

Îmi pare foarte rău să aud că ești atât de răcit. Știu cum e să stai în casă și să te uiți pe fereastră la copiii care se joacă. Dar fruntea sus! Mai e puțin timp până ne vom revedea și vom putea vizita tot ceea ce ne-am propus.

Am citit cu mult interes povestirea trimisă de tine. Ce curioasă asemănare cu povestea ta! Doar că băiatul din carte voia să plimbe băltoacele, nu să le folosească drept cadrane pentru șotron. În orice caz, efectul a fost același: amândoi ați răcit și sper că amândoi o să ocoliți băltoacele de acum înainte.

Îți doresc multă sănătate și te aștept cu nerăbdare la Cluj!

Ne vedem,
Mihai

P.S. Te rog să îmi aduci și mie cartea. Mi s-a părut interesantă și amuzantă povestirea, aș vrea să citesc și restul povestirilor.

către: mihaita@vacantadevara.eu, liviu@vacantadevara.eu

Dragii mei prieteni,

Mă bucur că sunteți în continuare dornici de a citi. Nici eu nu mă las mai prejos, vă provoc să răspundeți la întrebările și la exercițiile de mai jos. Sunt sigur că vă veți descurca de minune!

Vă aștept apoi cu alte cărți captivante!

Vă salut,
Lecturici

Descoperim textul cu Lecturici!

Pentru fiecare rezolvare corectă vei primi câte 2 puncte. Succes!

A Lecturici a fost cam distrat și a încurcat ordinea întâmplărilor, iar acum nu mai înțelege nimic din poveste. Să-l ajutăm notând în tabel numărul propozițiilor, în ordinea desfășurării evenimentelor.

- 1) Șosetele lasă o urmă murdară pe covor.
- 2) Băltoacele nu înțeleg de ce băiatul nu iese afară.
- 3) Un pui de băltoacă se plânge că oamenii îl ocărau.
- 4) Băiatul vrea să ducă băltoacele la plimbare.
- 5) Copilul stă în casă la geam, fiind răcit.

--	--	--	--	--

Am primit _____ puncte.

B Completează enunțurile cu un termen potrivit din text:

- 1) Băiatul avea o căciuliță cu _____ și pantofi.
- 2) Suratele băltoace stăteau pe trotuar _____.
- 3) Copilul le promite băltoacelor că le va lua din nou la plimbare _____.
- 4) A doua zi băiatul era îmbrăcat în _____ și privea _____ pe geam.
- 5) Hapciu înseamnă _____, _____ și _____.

Am primit _____ puncte.

C Încercuiește varianta corectă de răspuns:

- 1) Copilul plecase pe acea vreme mohorâtă:
a. la film;   b. la piață;   c. la școală;   d. de la un prieten.
- 2) Băltoaca era rotundă și:
a. verde;   b. incoloră;   c. gălbuie;   d. gri.
- 3) Jocul despre care vorbesc băltoacele este:
a. de-a v-ați ascunselea;   b. rațele și vânătorii;   c. șotron;   d. leapșa.
- 4) Copilul este la geam și are la gât:
a. o eșarfă;   b. un lănișor;   c. un fular;   d. un pansament.

Am primit _____ puncte.

Cuprins

Scrisoarea I – se poate citi la pagina 4

Din care aflăm povestea unui pinguin, Apolodor, un cântăreț, care lucra la circ și suferea din cauza depărtării de familie.

Scrisoarea II – se poate citi la pagina 14

Din care aflăm cum un băiețel năzdrăvan învață că o băltoacă nu este doar o băltoacă, ci înseamnă... hapciu!

Scrisoarea III – se poate citi la pagina 22

Din care aflăm că un om scoate un porumbel, soarele și tot cerul dintr-o batistă și că la circ e „ca la teatru, înțelegi totul dacă ești cu ochii în patru“.

Scrisoarea IV – se poate citi la pagina 32

Din care aflăm povestea unei fabrici de ciocolată, pe care toți copiii o adoră, dar și dorința cea mare a personajului principal: Charlie.

Scrisoarea V – se poate citi la pagina 44

Din care aflăm despre o grădină în care fiecare are libertatea de a face ce vrea, dar și despre venirea primăverii.

Scrisoarea VI – se poate citi la pagina 52

Din care aflăm despre modul în care se realizau fotografiile și de importanța pe care o avea momentul realizării unei fotografii de familie.

Scrisoarea VII – se poate citi la pagina 60

Din care aflăm despre o aventură printre pirați și, cu puțin ajutor, dăm peste o comoară.

Scrisoarea VIII – se poate citi la pagina 72

Din care aflăm cum un om isteț păcălește un zmeu nătăflet, câștigând mii de daruri pentru cei... nu mai puțin de o sută de copii ai lui!

Scrisoarea IX – se poate citi la pagina 82

Din care aflăm cum o fetiță venită din munți învinge tristețea oamenilor, dar și despre un cadou neobișnuit.

Scrisoarea X – se poate citi la pagina 92

Din care aflăm cum i-au inspirat pe poeți cele patru anotimpuri ale anului.

